

APODEMON EPOS

MAGAZINE OF EUROPEAN ART CENTER (EUARCE) OF ATHENS

Greeks' Abroad Speech

INTERNATIONAL NEWS OF HELLENISM

Literature Poetry Music Fine Arts Theatre Book Architecture Humanistic Sciences

ISSUE, 7

July August September

1998

ΑΠΟΔΗΜΟΝ

Έπος

ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ ΕΝΑΣ ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΑΘΛΟΣ

ΟΙ «ΚΛΩΙΚΕΣ» ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ ΒΟΥΔΟΥΡΗ ΑΝΗΚΟΥΝ ΠΙΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

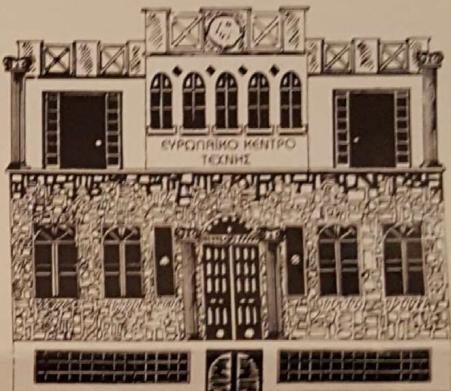
Έχουντα πρωτικότες της ποίησής της εκκλησιαστικές και της πνευματικές ζωής, ανώμαλα τους στην Προσδρόμη της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Κ. Στεφανόπουλος, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρβαρόλαμπος, ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ. Διόβυρος Α', ο Πατριάρχης της Ρουμανίας κ. Θεοκόστος, ο Αρχιεπίσκοπος Αμερικής κ. Σπυρίδην, ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδας κ. Χριστόδομος, ο Καθηγητής του Ινστιτούτου Ορθοδοξίας Θεολογίας του Πανεπιστημίου του Μονάχου κ. Νικολακόπουλος, ο Κορυφής του Ινστιτούτου Θεολογίας του Μπελέμενου Πανεπιστημίου του Λιβάνου, Αρχιμ. Παύλος Υαζίζ, ο Διευθύντης του Ινστιτούτου Ορθοδοξίας Σπουδών του Μιλάνου, Αρχιμ. Τιμ.

Ζραφείς και δημιουργούρφοι, εντός και εκτός Ελλάδας, επαινεσσαν την εκδοτική πρωτοβουλία με την οποία εξαιρεφέστεις στα μακρύνοντα χειρόγραφα έργα, κατατέθηκαν εφ' εβρίς σε τετρακόσιες εκκλησιαστικές, πανεπιστημιακές, σχολικές, δημόσιες και δημοτικές βιβλιοθήκες - πολύτιμο κέρμα των αναγνώστων του.

Ηδη το έργο μιν Κυδίκιν της Ορθοδοξίας Βυζαντίνης Εκκλησιαστικής Αρματιδίας, του Αρχιεπίσκοπου Βουδουΐνη, εκτέλεσε τημπάκι στην «Έκθεση Μεσοχρονίων Συγγραφέων» υπό την Αιγίδα του Δημού Παιανίων, στην «Έκθεση «Εικονογραφία για τρία μελιόνια τυπώματα», στη Ν. Υόρκη, και υπό την Αιγίδα του Γενικού Προέδρου της Ελλάδας και στην «Έκθεση Εντύπων του Δικτύου των

Άγγελο Λαζαρή Βαυδήρερος γι' Βαυδήρη, παθητήν» № 6

1) Άγριανός - Καγγάλης - Τανγύρης, Μαργαρίτανάρ αρδ σιντζρέ
οπιάδα για την ιερά παράσταση
καταστρέψατε στην πόλη την άρρωστη.
Ορθός 30 εορτά για την 15 εορτά
για την ημέρα της αγίας Αγριάς για την παναγία της Αγριάς 2400 οζ
αργία για την ημέρα της Αγριάς 500

Η πρόσφατη την νέα κτήση του Ευρωπαϊκού Κέντρου Τέχνης, στην Παιανία.

★

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ

Περιφερειακή δραστηριότητά στην Παιανία

Μέσα στον εφετεινό χρόνο θα

ολοκληρωθούν οι εργασίες ανέγερσης των περιφερειακών εγκαταστάσεων του Ευρωπαϊκού Κέντρου Τέχνης, στην Παιανία ενώ ήδη ξεκίναν και οι μελέτες ανέγερσης δεύτερου εκθεσιακού παραρτήματος στο κέντρο της λουτρόπολης της Αιδηψού.

Η στάγη του παραρτήματος Παιανίας, επί της οδού Αναστασίου 14B, θα περιλαμβάνει αίθουσα συνεδρίων, μεγάλη βιβλιοθήκη, γραφεία διοικητικής υποστήριξης, έξινες, καλλιτεχνικός εργαστήριο, αίθριο και υπαίθριος χώρος. Η οικονομική διάρθρωση του κτηρίου καλύπτεται εξ ολοκλήρου από τον πρόεδρο Δ.Σ. του Ευρωπαϊκού Κέντρου Τέχνης, κ. Ευάγγελο Ανδρέου, και από την εκδότρια του «Απόδημο Έπος», Ζωγράφο κ. Αμαλία Παρασκευόπουλη, η οποία αλλοιώνει για τον λόγο αυτό κληρονομικά δικαιώματα του ποιητή της τραπέζης της Κυράκου Δευτέρου και αποζήτημα της δικαιογενειακής της πλαισιοπτήριας εταιρείας «Αγνί».

Με τη δημιουργία της νέας στή-

γης λύνεται οριστικά το πρόβλημα αποκέντρωσης των ελληνοδιεθνών δραστηριοτήτων του Ευρωπαϊκού Κέντρου Τέχνης, το οποίο διαρκούσε από το 1989 εξαιτίας κακών εκτιμήσεων της πολιτείας που οδηγούσαν σε χρόνια δυσχέρεια τη συνεργασία του EUARCE με αρμόδιες μορφωτικές υπηρεσίες του κράτους.

Στο νέο κτίριο θα λειτουργήσει γραμματεία διάρκους αλεμοτοπής στης αρχαιοκάλυπτης με παράλληλες διάρκειες εκθέσεων ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος, εφορεία συνεδρίων, σεμιναρίων και λαούπων πολιτιστικών - μορφωτικών εκδηλώσεων υπό την εποπτεία επιτοπείας επιπλέοντων επιστημονικής επιτροπής εκδηλητήρων ελληνικών και έξινων πανεπιστημίων, κέντρο επεξεργασίας και προβολής μορφωτικών, πολιτιστικών, φιλοξενητικών και επιστημονικών ειδήσεων από την Ευρωπαϊκή Ένωση και ανοιχτό πρόγραμμα εκθέσεως συμμετοχής φυσικών και νομικών προσωπών - συνέργευσης.

Χειρόγραφο του Άγγελου Βουδούρη (απόσπασμα) στο οποίο καταγράφονται τα πατριώτικα περιουσιακά στοιχεία του.

Σήμερα ευρίσκονται και αυτά στα όπιστα χέρια της τοπικής πολιτείας.

Μεσοχούπολος, ο Διευθύντης της Αθηναϊδος Ακαδημίας Αρχιμ. Γερμανή Ρένα, ο Διευθύντης της Πατμιάδος Σχολής κ. Μ. Μελιάνος, ο Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Μιχ. Μερκάλης, ο Όροφος Καθηγητής Πανεπιστημίου κ. Δημ. Λουκάτος, ο συγχρέφες-βιβλιογράφος κ. Κυριάκος Νετσόπουλος και ο Δημάρχος Παναγίας κ. Ιων. Βορρέας, πρόεδρος του διεθνούς ακανονιστικού ομοσπονδίας Μουσικού, χρηματοποιούσαν τα ενσυντάχτερα κράματα για να παρδούσαν σε σχετικές επιστολές τους την ποιητική είδη του δεκαοκτώτοντος έργου του Άγγελου Βουδούρη, του οποίου η εκδόσιση.

Εκατοντάδες, ακόμα, αρχιερείς, πανεπιστημιακοί διδάσκαλοι, σχολάρχες, καθηγούσαντες ιστορικών Μονών, διευθύντες μεχράνων βιβλιοθήκες, συγ-

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΝΙΓΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ Σελ. 2

«ΑΠΟΔΗΜΟΝ ΕΠΟΣ»
Μέλος της Ενώσης
Εκδότων Συντοκτών
Περιοδικών
Πολιτισμού
(ΕΞΠΠΙΑΝ)
Τρίπολη
Επιθεωρητή
των Ειδήσεων
του οικουμενικού
Ελληνισμού,
για τον Πολιτισμό,
την Ευρωπαϊκή
συνεργασία,
τον Φλεληγνισμό,
τον Τουρισμό
και την Κοινωνική
ζωή,
διεθνώς κυκλοφορίας.

Τιμή Φύλλου: 250 Δρχ.

Συνδρομές
και κάθε άλλη
οικονομική εισφορά:
προσφέρτε.

Το έντυπο
αποτελλεται
ταχυδρομικώς
διαρέαν.

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Αναστασεως 14
190 02 Πατσιανία
Τηλ.: 86.73.948
Τηλ. - Fax: 66.43.702.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
Ευρωπαϊκό
Κέντρο
Τέχνης
(EUCARCE)

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ
ΑΘΡΟΓΡΑΦΙΑ
ΓΕΝ. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΥΠΗΣ
Ευαγγελεανού Ανδρέου

ΕΚΔΟΤΡΙΑ
Αραλία Παρασκευοπούλου

MANAGING EDITOR
OF U.S.A.
Nikos Korkantzis

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
Ολυμπία Τολίκη

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
Μανώλης Χατζημάρκος
Ράνιο Βιβελόρη
Αλήν Μπίρα (Η.Π.Α.)
Robert Zaller (Η.Π.Α.)
Πόρος Κολλίτης (Γαλλία)
Πάνος Ποντίλης (Γερμανία)
Έλενα Βάγη - Voser (Εβρετία)
W. Cazzochi (Πολωνία)
Κουν. Λαγουρός (Καναδάς)
A. Chakrabarty (Ινδία)
Φίλιος Μηχαλίδης (Κύπρος)

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ-
ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ
Φωτεινή Δουράχαλη

ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
Δημήτρης Καραϊός

ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΟ
Γ. Φασκώτης

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ
Offset Δέρβη ΑΕΒΕ
Προσύνος 1 - Ταύρος
Τηλ. 34.65.427

ΔΙΚΙΠΕΡΑΙΟΣΗ
Αλκιμονάς - Νικόλαου Α.Ε.
Νεραντζούλας 2 -
Αγαρνάι
Τηλ. 24.45.655

Το Περιοδικό «Απόδημον Έπος»
αποτελεί μή κερδοσκοπική παρ-
φωτική και πολιτιστική δραστη-
ριότητα του Ευρωπαϊκού Κέ-
ντρου Τέχνης, πραβολέσμενη
από το Άρθρο 2, παρ. α του
Νόμου Ισχύοντος Καποδιστριού
του (Άπλ. 98/85 Πολυμελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών). • Η
σύνταξη επιφυλάσσεται στον
εαυτό της το δικαιώμα να προ-
σφεύγει γλωσσικά και συντα-
κτικά τα προς δημοσίευση κείμε-
να των ελεύθερων συνεργατών,
στην ομοιογενή γραμμή της
ύλης.

• Χειρόγραφα και φωτογραφίες
προς το «Απόδημον Έπος» που
δημοσιεύθηκαν ή σχεδόν δεν
απέρρεφταν. • Αναγραφούνται η
καθ' οινόδηποτε τρόπο αναδη-
μούσευση κειμένων ή αποκλειστι-
κών φωτογραφιών (Φωτ. Απ.
Επ.) χωρίς την έγχραφη δύση
του Έκδοτη.

«ΑΠΟΔΗΜΟΝ ΕΠΟΣ»
«Greeks' Abroad Speech»
Magazine
of European
Art Center (EUCARCE)

14, Anastaseos Str.
190 02 ΡΑΕΑΝΕΑ GREECE
Tel.: 86.73.448
Tel. - Fax: 66.43.702

Price/Issue: \$ 1

PUBLICATION CONSULTANT
ARTICLE - WRITER
Evangelos Andreou

EDITOR
Amalia Paraskevopoulos

MANAGING EDITOR
OF U.S.A.
Nikos Korkantzis

DIRECTRESS
Olympia Tolika

ΧΤΥΠΗΜΑ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΩΟΥ ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Η νομίμη πρόσωπο να διορχανθεί διεθνές συνεδρίο στην Αθήνα, με θέμα την επιστροφή της διερευνώντας του «Πατριαρχικού Ύψους» στην πανορθόδοξη μειονή - μηνογραφική και υμοιογική παράδοση, με την Αγίδα της Ευρωπαϊκής «Ένωσης, ΑΠΟΡΡΙΦΗΚΕ» από την «αρμόδια» διεύθυνση D.G.X.C. 4. της Ε.Ε.!!!

Ο προσδοτός του Ευρωπαϊκού Κέντρου Τέχνης, κ. Ειστρεπέλος Ανδρέας, χαρακτήρισε την εν πλάνῳ απορρήτου παράσταση «πυντού μετρό της Καθολικής ευρωπαϊκής νοοτροπίας εναντίον των άξιων του Ορθοδοξού πολιτισμού» ενώ ο «Ελλήνας Ευρυπουλίστης κ. Νίκος Κακλαμάνης με μια μάσκα αντιδρούσης του απομάνων την ακολούθη επίσημη χροντή ερήμωση στην ευρωπαϊκή κομισιόν»:

«Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενημέρωσε σήμερα την ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ» (EUCARCE) σύντομα που υπέβαλε στη πλούσια του Προγράμματος «RAPHAEL» με τίτλο «Μελουργία και Ποιότητα των Ορθοδόξων Αιτωνών». Το Πατριαρχικό Ύψος της Βαζαντόνης Ασματιδίας Βιζαντονισμού και Λειτουργοφρίας», οπερρίφθη από την D.G X.C.4.

Αργείτε να σημειώθει ότι η Πρόσωπο ασκούσε με την εξηρευτική επιπονή και πολικούσμα αναγνωριστική και επονειδείσια εργασία της ανακαλύψιμης και της αναδειχτής της αιδεντικής Κωδικίου της Βαζαντόνης Ασματιδίας, η οποία τελεί υπό την Αγίδα του Οικουμενικού Πατριαρχίκου Βαρδούλη, ενώ το Κέντρο που την υπέβαλε είναι από τα σοβαρότερα της Ελλάδας, και οικείωσης έχει περιφέρει την Κοινωνικό Προϋπολογισμό. Η απόφαση από την απόρριψη της Πρόσωπος αυτής είναι εξηρευτική περιεργή, ενώ εντυπωσιακή προκαλεί και η επίληπτη τεκμηρίωση της.

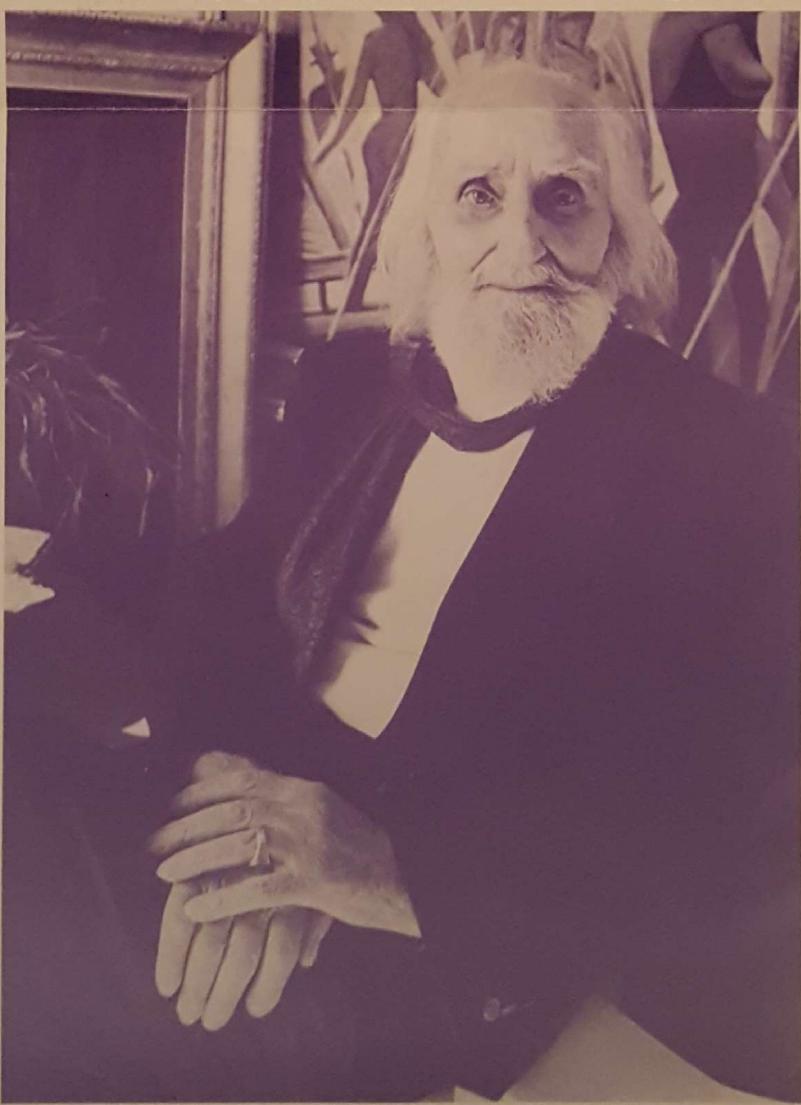
Θα επιδημούσα να πηληφορέρημα από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή:
α. ποιοι είναι (πεπομέρια και αναλυτικά) οι λόγοι
της απόρριψης της παραπάνω Πρόσωπης;
β. ποιά είναι τα ίδιωματα η τα Κέντρα που κρηματο-
δοτήθηκαν κατά την επιλογή του Προγράμματος
«RAPHAEL», από ποιες Σύρες της Ε.Ε. προέρχο-
νται, ποια αντικείμενα αφορούσαν οι Πρόσωπος
τους, και ποιά η ακριβή ποσή που σύδιδησαν;

Ο Ευρωπουλίστης κ. Νίκητας Κακλαμάνης. Η εθνοποιη-
τική εισιτηρία του έκρουσε διανομικά την πόρτα της
Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Λεωνίδας Τσεμπέρωφ

ΗΤΑΝ ΚΙ ΑΥΤΟΣ ΕΝΑ ΤΕΚΝΟ ΛΑΜΠΡΟ ΤΟΥ ΜΕΙΖΟΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Μικρή αναφορά στον ζωγράφο, με τη δημοσίευση ενός αποσπάσματος των ανέκδοτων απομνημονευμάτων του, αποκλειστικά στο «Απόδημον Έπος».

Απόδημον Έπος

2

Απόδημον Έπος

Αφήγημα

ΣΤΟ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟ του Λεωνίδα Τσεμέρωφ

1922. Μετά την απώλεια της φαμίλιας μων οι πλέον στενοί συρρενείς μων με οδήγησαν στο παράδημο του Εμπορικών ορφανοτροφείου. Επεγένετο στη Πεδίο των Αρεών κάτω από τη Σχολή Ευελπίδων. Ένα προκόν, την ώρα του μαθήματος εντυπωσιάσθηκε με τη γραπτή της ζωγραφιά του διδασκάλου μων με την γραπτή προσώπωση. Άρχισα να τον ζωγραφίζω με μεγάλη προσωπική. Δυνητός με αμφιβίδιας αντί να μη συγγραφεί για την αυθόρυμη προσπάθεια μων, με κοίταζε με το στόλιο του βιβλίου:

Αστραμάτων εδέχθηρα αρχετά πατέματα στα τυφερέα χέλια και στα μαύραν λόγια. Τα αισθάνθηκα πισταστούμενά, τα μέτα μων απόρρηψαν. Δεν αρκεόθηκε στην βάναυση πιστερηρού του, επταπολύθησε στηλήσθητερη τιμωρία μων. Εδέχθηρα δόδεκα και φαβόμοινα στα τυρφερά δάκτυλα μων που παρέλυναν. Για αρχετές ήμερες αδυνατούσαν να αγγίξει την στιθηπότε. Εδήμωσηρήσαν φυσάλιδες με πονό.

Αυτή ήταν η αιώνα που αποφάσισαν αποδράσιο από το ορφανοτροφείο αντίγενος της Πάλαζα του 1923. Ανοίξαντας τα αστού καιρό εγχώριων μενταγάντων που αναζητούσαν την απολύτητα των απόμενων μων. Τα παραπάνω ήταν επιτυχία του απόμενου μων.

Κατευθύνθηκε πρέξης προς το Σανατόριο της Σωτηρίας. Εκεί ενοσηγένετο η επεργάλης αδελφή μων Σόνια, πρώτα παιδί της μάνας μων. Μια αδελφή μων ανηγγείει το δυσάρεστο: ότι απέθανε προ των ιωνών μων. Εφέρε μείονά και λιγυράς. Με βουσωμένη τα μάτια μων κατέληξε στην Οιμόνα μων προορισμό την Δραστεύοντα στον Πειραιά.

Επιβιβάσθηκα στο τραίνο. Μου είνητηθει τη εισιτήμιο μων. Ερείνησα της πολέας μων περιήρχαν δύο λεπτά (χάρτινα νομίσματα) και μερικούς βόλωντες!!!! Αυστράνης το εισπράκτορες με πρόστιξεν το κατέβω του στο Μοναστηράζι. Έζαλλος ήταν επιβάτες τον επέληξε σπαστατά. «Μα δεν βλέπετε την στολή του; ότι είναι παιδί του οργανωτοφέρων». Προθύμωση θηράμη ήταν την διαδρόμη μων. Τον ευχάριστην αλλά δεν το εδέχθηρα. Κατέβηρα στο Μοναστηράζι και αιωνούσηθα τις σιδηρογραμμές. Υπέραπό επένταση πορεία αρχετών αρωνά, νηπικών και διμφωμένων, έτριψα καταδρωμένων, κεπέκοτος που πλήθει πρωτηρικών μων θείας μων Οιμόνας, μεγαλύτερης αδελφής της μάνας μων.

Εζόντως μαζί με την μάνα της την Ελλούσαβ και με την κορη της την Ενδοκία. Η καλούμαντα μων συγκινητική μάλις με είδε δάκρυνε. «Το ηφαίτησα μων παιδότο». Με έσφιξε στην αγκαλιά της και με φίλησε, καβάς και η εξιδέληρη μων Ενδοκία, με τρυφερότητα. Αντίθετα,

Συνέχεια σελ. 4

Ο ζωγράφος Λεωνίδας Τσεμέρωφ
λίγους μήνες πριν τον θάνατό του.

Ο Αιγαίνουργός Καλλέργης αντηδότης από τη μεγάλη γενιά των λογών και αντερωμάνων ευπατριδών της Κρήτης, που φέρουν από τον 15ο αιώνα το ίδιο βαρύ επώνυμο. Στο θέατρο και στην υπερσκηνία της πατριδικής, είναι αντάξιος της γενιάς του, που την ευπατριδική φύρα της συναντούμε εμμένως μέσα στο ζωντανό ούμα των μπιλών του «Συγχρομού Ιδεών Αγαθών». Συνηγγίζονται τόρβα τη ζωή του, με γεγονότα και σχέψεις, που το ανέδειχαν γνωριά τέκνου της σοργής, της θυμηλής αλλά και έντυπου διάσκοπου του λογών. Ερμής δίδει με εξαιρετήσεις σε μόνιμα τα στόγια της ψυχής παρουσιάσας του και της πνευματικής έγνωσας που τον συνόδευναν μέχρι σήμερα και τον κατέστησαν μέλος πολύτιμου και διακερδεμένης κρίσιμης κοινωνίας και μια άποκη εποχής. Βέβαια, ο βίος και η πολιτεία ενός ανθρώπου με το μπού του Αιγαίνουργον Καλλέργη, δεν είναι εύκολο να περιορισθούν στον ανεπατράχι χώρο διαδικασιών εβδομήντα σε λίδην. Όμως, ευτυχώς, το ενούντο είναι εκείνο, που με πλήροτην και σφρίβειν απόδιδε, ότι είχε πλούτο αειώνων, σε αντίθεση με το αμερτοπετές από το οποίο οφελούντα μόνον τα ορχά και τα ιχνά.
Οι γενεντές σχέψεις για το θέατρο και η διαπονθήση του με την παιδεία του ειδών, αλλά και με την παιδεία του λαού απήκει τη πραγματική εθνική αναγκαστική. Ο λόγος του συγγραφέα είναι ξεκάθαρος, βαρύτατα δειλιότος και αντιπρωτευτικός των αντιλήφεων όλων τους σκεπτομένων δεσποτανθρώπων, που αναμένουν εναγμονίως το αυτονόμο: την ορθολογική ανωτερότηταν του λειτουργήματος

Σοδειά ηθικής
τροφής

Θεσμώνα, λαμπιανούμενής ουσιαρά την όψη τη συνθετικότητας, της πολύπλευρες και της πολύσημαντης αποστολής του θεάτρου ως μιστρού ποικιλούντων και βιωτικούντων ημίουν, αναγνωρίζεται σε κέντρο της πανδόχους εθνικής-πολιτικής συνειδήσης. Προς την κατεύθυνση αυτή ο συγγραφέας κατέβησε την προφορά του όχι μόνο με τη μεικτή ειδύδων θεατρική θητεία του, μεν και με την ιδιότητά του ως μελών τόσου του μακρύχρονου αγωνιστικού συνδικαλιστικού κυνήγιατος, όσο και αιτού του Κονιόρδουνόλ. Συνεπώς, οι απόψεις και οι καρίστες του λεβαντών τη βαρύτητα, που τους εξαφανίζει το ίδιο το βιώμα του και οι ποινιδές, που διάρκεια των επών, εμπειρεύεται. Ως δάσκαλος και θεατροποιός-αρχιγός, στέκει με ιδιαίτερη επιμονή στο μέγα ζήτημα της εκφράσης του νεοελληνικού λόγου, την οποία ορθώς συνέδει με τη γεννεύστερη καταλέγεια και μόρφωση των ανθρώπων και, ακόμα, με την επιδεύνωση της νέας ελληνικής Γραμματικής για την παγίωση της γλωσσικής ομογενεύειας. Για την κατάπτωση μιας τέτοιας έωδιδώς γλωσσικής στάσης, η αγωγή της ομιλίας και η ορθοφωνία εκπαιδύεται στα θεμέλιαδη δομικά τύλιξ.

Στη συνέχεια, οι σκέψεις του, που αποτελούνται στην θεατρική ερμηνεία κινηματογράφουνται από την θέση προδοσίας του να αποκλείουν μια πορεία έκφρασης από το ίδιο της αρχέγονης θεατρικής

κληρονομίας με τον εμπλουτισμό
όλων των υψηλών καλλιεργειών
που σχεφτένται, τα οποία θεμελίωσαν
το νεώτερο και το σύγχρονο
επιπλέοντα θέατρο. Ενδεικτικές
είναι οι αναφορές του στο
«Παραδόξο της ηθοποιού» του
Ντιντέρ και στο
πολύωνταρημένο «Σύστημα
Ταναλόπλαστού» μεν όπως με γνήσια
στάση δοκιμιογράφου πλέονται τα
επιχειρήματα του για να φωτίσει
διπλωμάτες εμμηνυτεσ-
αθητήσκες πλευρές της τέχνης
των σύγχρονων ηθοποιούν.
Τα στοιχεία της προσωπικής
πορείας του, η τνευτική
αλληλεγγύη του προς τους
ανθρώπους εκείνους, που
άγγιξαν τις ευνωμότητες του και
η ευγενής έρευνή στον γραπτό
λόγο δεν ήταν διανοτά να μη
παρακαμψόντων τον Αιγαίνοργο
Καλέργη σε αναφορές, οι
οποίες δεν ειδεί αποτυπωτήσεις
μονογραφίας περιλαμβάνονται
στις οπελίδες του βιβλίου για να
συισταρφίσουν τις περιπτώσεις
Τσερόγη, Γκράου, Αρμιτζόφ,
Βεράν, Αλέον Αδωρίση,
Αντώνι Γιαννίδη, Γιάννα Σιδέρη,
Κατράνη, Μήμη Φωτόπουλου και
της Μελάνις Μερκούρη. Στις
αναφορές αυτές διασηράζονται
και με λεπτή εννοημοσύνη, η οποία
κωριφώνεται στην πρωταρχική
αναφορά του, αφειρομένη
στον «δεαλόριτ-αναμοφορτί»
Κάρολο Κουν, τον δισαύλο του.
Μέσα στις αδρές, απαλύγαμένες
από περιττά στολίδια και
«ευθηγόμας», περγαρήσεις του,
φωλαέζει στέψιμα της ευκο-
σιάς και της συγκρήσης. Σε όλη
την έπαυσή του, ο λόγος του
Καλέργη αποτελεί πατείδια,
άποστο, υπονομή, ευάδεση και
ευθήνη. Είναι μας «Συγκρομή
Ιδεών Αγαθών» για να ξουν και
οι νεώτεροι μας δωματισμοί
συεδεύ ηλίκις τροφής.

Εκ χείρας
πρότης

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΧΑΡΑΓΜΑΤΑ
ΜΝΗΜΗΣ
ΠΙΚΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

κατακτήσιών 1941-1944 και η αναγέννηση της από το Κράτος (Νόμος 1285/1982 του ΠΑΣΟΚ). Οι επαγκόσιες πεντίνα μεγάλες σελίδες του έργου, ο συγγραφέας αποδεικνύει ορθόδοξο ότι μόνον ενδικούν κορυφαϊκού στην ελληνική ιστορία εθνικού ίπνου, αλλά και της συγγραφικής πρακτικής, προερχόμενοι από διαιρέσιμη επαγγελματική, ορθολογική και χρονογραφική, να αισιογράφησε το έρως αυτού, μέσω από την οποιακί ενος ανθρώπου - του ίδιου - ο οποίος το διάκοπτο. Από την όλη εποπτεία του περιεχομένου διαφαίνεται η θέλωση του συγγραφέα να εξηγησεις την εμβριθεία και πειστικότητα το αξιολογικό μέγεθος της ΕΛΜΕς και της Αντίστασης, να αναγνένεται τα τεκτονισμόνα από την ιθικά και τη νομικά πλευρά, να υπερασποθεί την πραγματικότητα που είμαστε, να αναδειξει το διαπαθαγμοκό στοιχείο της ιστορίας πραγματειας του, να συμβάλει στην εμμέσωση της εθνικής επιώνυμης και του πατριωτικού φροντίδας της νεόταπτα και να

ιαλογίσει το κρέος της πολιτείας έναντι στους πρωτεύοντες και τις μάρτυρες της Αντίστασης. Η ποτενγή γνώμη των γενεογνώμων, η μακριά σοφία, η πολιτικό-οντοβαθμιακή εμπειρία και η αθρόα προσκόπικη τεκμηρίωση (αρ-χεισιο ιατρικό, λογογραφία, κλπ.) είναι τα ασφαλή διδα της συγγραφέα προς την πεπειθώσην της ακριβείας, τις συνεννοήσεις με τη μάχη ανάλυσης και της ανάγνωσης συνακαλύπθων συμπερατών.

Ον την άλλη μεριά, η πόνικο-ιδεολογική σύνθεση της Εθνικής Αντίστασης 1941-1944 μεταξύ της αρχαιολογικής πατριωτισμό, την Εθνική Πολυγενεία και την άμνη του 1940-41, πελεκάζει καταγράφει των πολιτικο-ιατρικών γεγονότων και επεισοδίων, τη φωτογράφιση της διεθνούς πραγματικότητας σε συνδυασμό με οι Ελλήνων απελευθερωτικούς επιζήμια και η πολιτική κοινωνιοπολιτική αντιμετώπιση του ζητήματος ερεά πα τεσσεράκηση περίσσειας, δίδυνον στον συγγραφέα μέγια πλεονέκτημα του κατόχου συγκεκριμένης ιστορικής εποχής και του πολιτισμού, που αρχιτεκτονίζει αντίθετες ή διαφοροποιημένες από την συνειδητού της μετακίνηση των παρόδοσης και της ρωμαϊκής των αναγροφής.

ρόφομα πολύτιμα ιστορικά προϊόντα της εθνικής μας βιβλιοθήκης, υπενθυμίζουν στο λαό την οφελεία που αροδιώκηση των κλάρωσην έφερε. Τονώνουν την αιωνοδιξία το κύτταρο της πάτημας καταβόθρας, που αντέβη στην επιμάκια νεολαία της «παγκοσμοποίησης». Αναφέρουν την αξία του «εθνικού ρυθμού» που αποτελεί την πολιτική προϋπόθεση για την επιβατική «οικουμενική ανθρώπινη». Και διέρκεψαν εκείνο που ζωντάνε αειώνια έννοια της ιστορίας, δηλαδή συγκριτισμό παν απογονών με τις προγονούς δια την εν δύναμει φράσεως της αλληλεγγύης των

των Αθηνών και προσφορά στο Νοοκομείον του Ελληνικού Εργοβιου Σταυρού. Προσφορά όχι εκ του παχιότερη επιχειρηματικού περιουσιαίματος αλλά 'εκ του πρωτότυπου οικονομικού βαλαντιού, που ίδιας αυτή εξαγνίζει και επαινεί την πρόσβη. Στην επωνυμική οικοδόμη - θερώντων την επωνυμία της Σταυροταλογίας - παρέκκλεψε το μετριό και την "ροντίνα". Διέγραψε την πραγματικότητα των παντού μπροστά στον στόχο να υπηρετηθεί ο πάσκων και δοκιμαζόμενος άνθρωπος. Η επωνυμική απάρκεια, που ουδεποτε λαχώσθηκε από την αρετή, τον οδηγήσει μέσα στα τεμένη ζένων Ακαδημών. Και οι πιο ωρερέψιμες ως πλούτος εμπειριών και πολύτιμων μαρτυρικών της Εθνικής Ιστορίας και του πατρώου πολιτισμού, στεγάσθηκαν στο Λουρδείο Ιθύρια - Μνήμες της Πόλης - αλλά ένα εποιητό έργο της μετζονος πολυπραγμόνησης και της φωτεινής σύνεσης του αγέραυτου Ιδρυτή. Το βαρύ βρύσιο που κρατώντας στα χέρια μου αποτελεί το πρώτο τόμο της "Βιογραφίας Ορέστη Αθ. Λουρδείου" και περιλαμβάνει δύο μέρη εκ των οποίων το πρώτο αναφέρεται στης "Πρέστες", τα παιδιά, εφημίσκα και τεκνάκια του κυρίου Λουρδείου.

το δεύτερο στην «επίγνωση - αρμόδιωτη» του βιογραφήμενου. Σε όλη την έκταση το εκδοτικό έργο διανθίζεται με φωτογραφικά ντοκιμάντα και ένα ακόμα πλίθας απ' ενδιβάρετόν αρχειακά (έγγραφα, κ.λ.π.) στοιχεία. Οι συγγραφείς προτίθενται ένα ορθολογικό διάγραμμα βιογραφικής διανομής, χρονολογικού και πραγματικού, έτσι ώστε η ροή της αφήποντας να διδει ευκέρως και την προτεινεί όλης της βιογραφικής σύνθετης, χωρίς κενά ή άλλα συντήρη γεγοδά διεξαγωγής της πραγματείας, που συντάχθηκαν στην καλή λίγη της συναλλαγή εκώνας. Πεπειδήμενοι οι ίδιοι στην γραμματεία και εξουκιωμένοι πλήρως με το συγκειμένο εμπλοκτίζουν τα κειμήνα τους με απαραίτητες ιστορικές αναφορές ενώ δεν λείπει απ' αυτά και η υποκειμενική τους συγκριτική ή ερμηνευτική παρέμβαση, πράγμα που αυξάνει την ποιότητα της βιογραφικής εργασίας. Κρίμα που τα πεπειδήμενα όρια του τυπωμένου χαρτού, μον κόθουν εδώ

δώρο της φωνής.
Με χαρά και ήθηκι μανούποιη
είδαμε να γένεται δεκτό στον
φάκελλο των συνέδρων το δοκί-
μο «Η φωνή στα χέρια της επι-
στήματος του επελέγενου φύλου μας
χειρουργών Απονιμολαργυρόλ-
γου - φωνάτρων» κ. Μ. Sadek-
Hussein, που δημοσιεύθηκε μέσα
από τις εκδόσεις του Ενωποταικού
Κέντρου Τέχνης και προεκάλεσε
θερμό ενδιαφέρον. Το Συνέδριο
παρακολούθησε και ο ίδιος ο κ.
Hussein, συνοδεύοντας τον δια-
πρετ της καθηγητή του κ. W. Wel-
lens, ο οποίος παρέστη ως προ-
σπελμένος ειδικός εισηγητής.

Καθηγητήρια του Αρραβούντιου Λυκείου των Αθηνών. Οσαλόγο και Φιλόλογος κ. Βαρδάρηα Καλογρέζουπολης Μεταλλίνον. Είχα βέβαια υπό όψη μου την μακρά, ευδικιανή και τημενή δραστηρότητα του Ορέστη Λουριδή καθώς με προσοχή και ενδιαφέρον θερμό είχα δεξερέλει εκαποντάδες σελίδες αναφοράς στην πρωσικότητα του, είτε από τους τόρους των επιτροπών του Λουριδείου Ιδρύματος, είτε από τον επίσης καλαθιστή και ογκώδη τόρο «Φίλων», ο οποίος έντει σε αφεροματικές βίβλους καταλόγους στο παρελθόν. Γνωρίζω τον ανάθρα και πρωσικώδες. Με τηρά με τη φύλα του, την οποία πάντοτε ήταν αναποδίδω με ιδιαίτερα ευφρόσυνα αισθήματα. Άλλα δύο σπουδώνταν να εικάσουν που τα αισθήματα της φύλας θα με τρέψουν προς διάτυπον «Ιλβαντών», τρέπομαι εν σπουδή πα τους ηπειρωνύμους που πρωσικά ουδέποτε υπήρχα επεικαίς προς τους φύλους μου, πράγμα που και οι ίδιοι - συντάχθηκα με πειρά - μου το καταμαρτυρούν. Όμως σπην περιπτώσει Λουριδή είχα από τα πράγματα υποχρεωμένος μάνον λόγους επαίνονταν να σημειώω αδιαφορίας τακτική και εαν απελευθερώντας την υπεροβολή.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΟΥ ΟΡΕΣΤΗ ΛΟΥΡΙΔΗ

Αλλωστο ο ιδιος υπερβέλαι εαυτόν προκειμένου να καταστε στους τομείς της επωπομονικής, της κοινωνικής, της εθνικής και της πολιτικής δράσης, ο εφαρμοστικός. Να καταστε ό,τι καταγράφεται σήμερα μέσα στις υπέρ-πεντακόσιες μεγάλες σελίδες της βιογραφίας του.

Σπάνια οι εποχές (οι πρόσφατες ποτέ) μας συνήνθησαν στην παρουσία ανθρώπων από εκείνους που καρακτηρίζουμε ως «ολοκληρωμένες φυσιονομίες». Απεναντί, αντιτείτοισαμε μεγάλους δημηουργούς κοινωνικά ανάληπτους και απεκείς. Μεγάλους επωπομονούντες διακατεχόμενους από πάθη μυκροτίων. Μεγάλους πολιτικούς αμέτοχους της «πολιτείας των ιδεών». Από την άλλη μεριά θαυμάσουμε και τυμόσας ευεργέτες και ευποιούς των οποίων το ονόμα περιεωθεί επειδή - αξιώς και δικαιως - εθυμιλίθιον να συνδρέμονται την κοινωνία και την πατριδα, διαθέτοντας το

επιχειρηματικό χρηματικό τους περισσόνες. Αυτό μόνον κατέκιναν Ο Θρησκεία Λουδίδης, σε καιρούς απόζηνοτης, αφύλακτης και λυκανθρωπίας διέτρωνε εμφάρακα την αρχή της εθελοντικής προσφοράς, μέσα στο πνεύμα του ανθρώπου και της αλληλεγγύης. Δεν την πρέσσαν οι επιστημονικοί τίτλοι αυτή στη κατάκτηση του θώκου του Καθηγητή του Πανεπιστημίου όπου κατά νάον κορυφώνονταν την επιστημονική αποστολή τους στην λεπτομερεία της γνώσης. Υπήρξε ο Ερμηνευτικός επίκοος του έως το πάντα αξέιδια του εθνικού ίδρυματος, τον διενέβοντας οργανωμένου. Σα μιτρές, δυνατούσα, ο τελευταίος φορέας του ακρωτηριώνος παραδοσιακού πνεύματος, που διαφέροντας και ζωοποεί το ίδρυμα. Υπέρτα α' αυτόν επιμένει η ενορά της κρήσης και της παρακομής...

Προχώρησε στην ενεργειαία και στην διπλάσια συνέχοντας την ιστορία των ευπατριδών. Προσφόρα στο Πανεπιστήμιο

Με την συνεργασία της Ένωσης Ευρωπαίων Φωνιάτρων

ΔΙΕΘΝΕΣ ΙΑΤΡΙΚΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΦΩΝΗΣ

και Πολιτισμού, του Δήμου Αθηναίων, του Νοσοκομείου «Ευαγγελισμός» και του Εθνικού Ιδρύματος Ελληνικής Ραδιο-Τηλεόρασης. Συγκέντρωσε το αντιπροσωπευτικότερο τμήμα πρωταρχικοτήτων της διεθνούς αισθητικής κοινότητας, από τη

Γαλλία, τη Ρωσία, τις Η.Π.Α., την Ιταλία, τη Γερμανία, την Πορτογαλία, την Τουρκία, την Ολλανδία, τη Σουηδία, την Αυστρία, την Ισπανία, την Ιταλία, την

Αίγαυτο, το Βέλγιο και τη Λιθουανία. Θέμα του Συνεδρίου: «Η προστασία της επαγγελματικής φωνής και η φωνο-μαρκογεωργική». Ενδιαφέρον κυρίως

Apodemus Eros 3 *Apodemus Eros*

**ΕΝΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ
ΙΩΡΥΜΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ
ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΒΕΡΤΣΕΛΙ**

**Η Διεθνής Ακαδημία
Greci - Marino**

Βερτσέλι. Παλιά μισθωτική πόλη, αι Βεργέλαι - στο Πέδεμόντο. Άλλοτε προφύτευσαν τους Libici και πανίσχυσε, στο Μεσαίωνα, δημοκρατία. Υστέρα στην κυριαρχία των δουκιών της Σαβοΐας. Την κατέλαβαν οι Ιτανοί και οι Γάλλοι του Ναπολέοντα. Και στη 1814, ξανά τη πόλη στην αυλή της Σαβοΐας. Έδρα Αρχεπισκοπής και φημιώμενης βιβλιοθήρις με απόθεμαριμένα στάνια γερρόδραφα, διπλώς ο ονομαστός Codex Vercellensis. Ο ναός του Αγίου Φραγκίσκου και η βασιλική του Αγίου Ανδρέα

στέκουν πάντα εκεί, λαμπρά μημερία λαμπρών ημέρων των 13ου αιώνα. Εκεί και το αβαείο του 14ου αιώνα εκεί και η καθεδρική εκκλησία. Και πλά ο ποταμός Σέζια...

Για την επιμονή στη δύση του πολύτοπου της, μοιάζει να διεμένει εκεί, στη σημερινή βιομηχανική πόλη, η Διεθνής Ακαδημία Επιστημών. Γραμμάτων και Τεχνών Greci-Marino, Accademia del Verbanio. Λίγο πιο μακριά, πάντα μέσα στην περιφέρεια της Νοβάρα, στο Βιντούλο, είναι εγκατεστημένο το Γενικό

Προεδρείο της Ακαδημίας, η οποία συστάθηκε επίσημα, στα 1984, με δημόσια πράξη και έχεται διαγράφει μιαν εκπλακτική προχώρη, διεθνές μορφωτικής επικοινωνίας.

Σήμερα καλύπτει τροπικά χώμαδες μέλη και συνεργάτες απ' όλο τον κόσμο, ανάμεσα στους οποίους καθηγητές πανεπιστημίου, ακαδημαϊκοί, κατεξιωμένοι ανθρώποις των γραμμάτων, ποιητές και πενταποίκιος δημοσιογράφοις, ασόρια και πολιτικούς, όπως ο Γάλλος βουλευτής και συγγραφέας Michel Coindat - τιμημένος με τα διάσημα του Ιταλού της Λεγεόνες της Τυμίς αλλά και ο Προσθιατιγός της Δημοκρατίας του Τόρο, Δρ. Edeod Kojo - Καθηγητής της Πολιτικής Επιστήμης στο Πανεπιστήμιο της Σορβόνης. Όμως, η καλή πορεία της Ακαδημίας, στους δρόμους της διεθνούς πολιτιστικής συνεργασίας, φαίνεται και από τις σχέσεις που έχει αναπτύξει με αντίστοιχους επιστημονικούς και μορφωτικούς φορείς της Ιταλίας και του εξωτερικού, όπως η UNESCO, η γνωστή παλαιά Ακαδημία Tiberina της Ρώμης, η Ακαδημία Columbia του St. Louis της Η.Π.Α., η Ακαδημία Γραμμάτων και Τεχνών της Βιρτζίνι, η Βασιλική Ακαδημία Τεχνών του Λονδίνου, το διεθνές Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης του Παρισιού, κ.ά. Αξέχει δε να της απομειούσε οι σχέσεις αυτές επεκτείνοντας σε πεντήν περίπου χώρες, όλων των πρείρων. Από το δεύτερο άρθρο του Κατατακτικού της Χάρτη,

μαθαίνουμε τους σκοπούς της Ακαδημίας, που είναι η ανάπτυξη της έρευνας και της μελέτης καθώς πεπονίσης και ιδέας, σε κάθε βαθμό, και η φροντίδα να συγχετεύσουν οι πλέον ταλαντούχοι και προκαυμένοι τατοίοι και έγοι νέοι σπουδαστές σ' ένα πρόγραμμα κανονισμούν εκπαίδευσης μεθόδων, επιστημονικών σπουδών και θεωρίας, καθώς επίσης και η διάσπαση επιστημονικών θεμάτων υπό το φόρο των σύγχρονων αντιλήψεων. Η ενθάρρυνση της καλλιτεχνικής και πολιτιστικής πρωτοπορίας, της οποίας η έργαση υποκαίεται από βαθεία και ουσιαστική προστομαία, αποτελεί επίσης σκοπό της Ακαδημίας, ώστε και η συνδρομή της προς άποια και οργανώσεις, που επιδιώκουν σε ανθρωποτεχνική δικαιοπρότητα.

Τέλος, σκοπός της Ακαδημίας είναι, η επέκταση της γνώσης

- μέσω της σύγχρονης επικοινωνιακής τεχνολογίας - της υποτροφίας, της γεωγραφίας και των πενταποίκιων δημιουργιών του Βενιζάνο και η σύμπραξη σε αθλητιστήση σπουδών αθνευών και διενών βραβεύσων τέχνης, λογοτεχνίας, θεάτρου, μεθάματος, κ.λ.π.

Η ευνοίας Πρόεδρος της Διεθνής Ακαδημίας Επιστημών, Γραμμάτων και Τεχνών Greci-Marino, Ακαδημίας del Verbanio, είναι ο Σεζέρο Γκρέτο, ποιητής και κατεξιωμένος ζωγράφος. Ο κ. Γκρέτο, σπουδαστής στην Ακαδημία Albertina του Τορίνο και είναι Μέλος της Ενώσεως της Χρυσής Λεγεόνες, της Ιταλικής Επιτοπίου του O.N.G. (των Ηνωμένων Εθνών και των ειδικών Ινστιτούτων του Ιδρυματού Οργανώματος). Είναι, επίσης, συνεργάτης στη προγράμματα πληροφόρησης και καλλιτεχνικής συνεργασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Από ένα απότομα ανάλυσης του εικαστικού έργου του, που εκπόνησε ο κριτικός κ. Τζενάντο Ζεννάρο, εγγραμματίζομαστε αρμόσως μέσω στην πενταποίκια τη μπροστήση του Σεζέρο Γκρέτο: «Οι αιτικές του επινοήσεις, γράψει ο κ. Ζεννάρο, εμφανίζονται σαν πολύτιμες λάμψεις πλημμυρισμένες από μιαν

Λεωνίδα Τσεμπέρωφ «ΣΤΟ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟ»

συνέχεια από σ. 2

η θεία μου ούτε καν ευσηνήθη, πολύ πιθανόν και να ενοχλήθη με την απρόσαρη παρουσία μου.

Με κοίταζε με βλέμμα αιδιαφορίας και γνυρδότης; Με συνενφαμένο πρόσωπο με ερώτησε

αν έχω άδεια εξόδου και πάσιων ημερών. Προσπούθηκα ότι δεν την άκουση και προχώρησα

έξω στην μικρή αυλή της Λαούνια, δεν μου απάντησες, γιατί;» - «Να θεία, έγραψα στην πατέρα μου. Άματα έσταζαν επάνω στη σούρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Δεν ήθελα να σαλαγγάνεις αβάκες στις γειτονίες θέλω να γενιές ανθρωπος;» Απέθαναν πεισματικά καπούντας το πόδι μου στη γη. Αστραπάνως εδέχθησα δύο ραπτών στο μάργο και στα χελύ μου. Άματα έσταζαν επάνω στη σούρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Δεν ήθελα να της δώσω αυτή τη χαρά.

Της ήθελα να τηληγράφημε χέρια μου. Ούτε καν ευσηνήθη στη μεριά μου. Είπαν στην πατέρα μου ερώτησε πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.

Μετά την σπληνή με την αρπαγή της δένειας της πάντα στην πατέρα μου. Συνηραπτήθηκα να μην λάκωψα.

Είπαν στην πατέρα μου πόση προηγήσεια.